

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Notæ In Notas Willelmi Wendrockii Ad Ludovici Montaltii
Litteras, Et In Disquisitiones Pauli Irenæi Inustæ**

Fabri, Honoré

Coloniæ, 1659

Nota II. De quæstu honestarum fœminarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39536

se non accepturum aliquid; si deinde perjurus accipiat, hoc non facit, quin dominium acquirat; si autem acquirit dominium, non tenetur restituere. Ex quo satis apparet, quàm doctus sis, qui hæc ignoras, licet alioquin putidum thrasonem agas, reliquos omnes præ tuis Regio-Portuensibus nihili facias, præsertim Molinam, aliosque Jesuitas, tametsi de hac quæstione doctè ac eruditè multa scripserint, præsertim Molina, qui 14. disputationes de hac materia tam copiosè, tam distinctè, tam solidè composuit & elaboratas edidit, ut nihil, quod ad illud argumentum pertineat, in iis desiderari videatur; insignis haud dubiè Scriptor, de utrâque Theologiâ, Morali, scilicet, & Scholasticâ benemeritus, quem reverà immeritò, ac immerentem Janseniani fœdè lacerare, ac infamare, ejusdem loca, ut tu ipse Wilhelme hoc loco, adulterare, immutare, invertere, asfuere, eidemque Massiliensium errores affingere non cessant. Sed frustra Lunam canes oblatratis, & Solem vespertiliones convitio proscinditis. Ad Molinam certè vos amandarem, nisi ad molam aptiores essetis.

N O T A II.

De quæstu honestarum fœminarum.

Hic etiam pro more nugaris, & quidquid in buccam venit, petulanter effutis; convitia, probra, calumnias liberiùs spargis. Statim initiò infamem pudicitiae Virginum & Matronarum nundinationem à Casuistis permitti asseris. * Non te pudet, impostor nequam, tam apertæ calumniæ? quis unquam Theologus, aut Casuista Catholicus hoc permi-

* Pag. 196.

sit?

sit ? quasi verò turpem actionem, & turpe pactum omnes omninò non damnent, licèt pecuniam opere completo, à Virgine, vel Matronâ acceptam retineri posse plerique omnes asserant. D. Thomam & S. Antoninum excipere non debueras: tuam in hoc fidem jam supra convictam, ad Lydium ultrà non voco. Expectabam, ut ea Patrum loca & Consultorum Decreta, quibus Jesuitarum sententia configitur, & nefaria, lutulenta, flagitiosa declaratur, adduceres. Quid sibi Leges velint, auctores luculenter explicant, & Patrum loca fideliter interpretantur. Dic porrò, sodes: Titius Virgini promisit tantam vim pecuniæ in dotem: inito turpi pacto, & acceptato utrimque, stuprum committitur: nemo negat, pactum illud sceleratum esse, promissionem inhonestam, acceptionem flagitiosam, actionem ipsam turpissimam: sed an Titium à solvendâ illâ pecuniâ in foro conscientiae liberares? aut reverà si jam puellæ tradita fuit, hanc ad eam restituendam in eodem foro adstringeres? Meretricem dignam furca, publicum scortum & offendiculum, accepto pretio impunè gaudere permittis, ad nova flagitia: Virginem verò semel lapsam ex fragilitate, spe dotis qua carebat, ad restitutionem obligas? Sed, inquis, Respublica tolerat meretrices. Esto: illa tolerantia non facit, quin illarum actio turpis sit. Respubl. censetur iis donare ad servandam vitam. * O insignem Reip. Dictatorem? quo jure? quo Senatus consulto? quo Decreto? quasi verò Resp. illarum sustentationi consuli debeat, quæ vitam infamem ducunt, & Remp. suis flagitiis contaminant. Opus illud, inquis, Leges concedunt. Quid monstri? nulla lex peccatum concedit: tolerant quidem, id est, non plectunt; quod sanè culpam non tollit.

Scio,

* Pag. 197.

Scio aliquos, paucos tamen, oppositam sententiam docuisse; nec illam damno: sit illa probabilis; per me licet. Scio aliquos, etiam paucos, meretricibus, non verò fœminis honestis quæstum concessisse: esto, ita sentiant. At quod dicis, Jesuitas duntaxat sententiam illam tertiam, quam impugnas, docere, hoc ipsum nescio; immò contrarium constat. An D. Thomas, S. Antoninus, Cajetanus, Sylvester, Angelus, Navarrus, Covarruvias, Corduba, aliique fere innumeri, quos habes apud De Lugo, & Dianam, Jesuitæ fuerunt? ego sanè hoc loco illos citarem & paginas citationibus implem; sed frustra: nempe mille Casuistas nihili facis, & fortè à me, ut olim, quæreres, utrùm illi omnes Christiani sint. Non te pudet, nebulo, Jesuitis, ac præsertim Lessio, fœdissimam, ut vocas, doctrinam, & obscœnas voces affingere, viro integerrimæ fidei, religiosissimæ vitæ, singularis doctrinæ, candoris eximii? quem verè debueras, si quid, non dicam Christianæ modestiæ, & Catholicæ religionis, sed Gallicæ urbanitatis & humanitatis haberes. Quamobrem verò hæc? quia communem & longè probabiliorem D. Thomæ, Cajetani, Sylvestri, Navarri, Toleti, S. Antonini sententiam sequitur. Tu verò novas leges prostibulis & lupanaribus indicis: qua auctoritate? qua fronte? haud dubiè meretricis. Fæces ultrò versas, mi homo, quia tibi placent; quod jam Montaltio exprobratum fuit.

Quod demum pertinet ad figmenta illa, seu ludibria rationum, quas sæpè obtrudis; qua facilitate adducuntur, eadem refelluntur. Negas, illud pretium esse, quod meretrices pro corporis usu recipiunt; sed multam esse vis. hoc probandum erat, Willelme: hoc falsò & in casum à te dictum, ab omnibus haud immeritò exploditur. Dicis, hoc à Rep. dari, non ab eo, qui

flagitium

flagitium committit. Sed hoc dictu ridiculum est, & meretricio advocato dignum. Non licet, inquis, adulterinis nummis quidquam emere; igitur nec sceleribus. * Rectè: quis hoc pactum licere dicat? Quod subnectis, aliquid de se, ac jure divino illicitum, legibus humanis licitum reddi; Janseniano Doctore dignum effatum est. In tam absurda & acatholica, supina ignorantia, cum ferina malignitate conjuncta, vos præcipientes agit. In dubiis aliquid probabiliter pronunciare, temerarium vocas: tu aliquid ultra; qui falsa & erronea pro indubitatis & fidei articulis venditas. Poteras, Wendrocki, illam Medinæ sententiam amplecti, idque citrà oppositæ censuram, ut ille: nemo tibi licet intenderet; quamvis alioquin illa minùs probabilis sit. Sed quod Censoris partes tibi vendices, novas leges obtrudas, sapientum responsa eludas, sententiam probabilissimam, ut erroneam & obscenam traducas, condonare tibi non possum; cùm in hoc sycophantæ potiùs, quàm Theologi personam sustineas; & Molinæ potiùs satyræ, quàm D. Thomæ sententiæ subscribas.

* Pag. 198.

N O T A I I I.

De Contractu Mohatra.

OMnes ferè Jesuitæ hunc Contractum damnant: aliqui, ut Molina tom. 2. disp. 310. requirunt, * ut merces non vendantur ex intentione redimendi: alii, ut Less. lib. 2. cap. 21. dub. 16. dicunt, hunc Contractum nunquam carere culpa, tum contrà charitatem, tum ratione scandali: alii, ut Apologista Casuistarum, illum in praxi damnant: omnes demum apponunt varias conditiones, scilicet ut

* Pag. 199.

bona